

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ RREPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcu: **1/ G. M., spol. s r. o., Š.** IČO: X., zastúpený JUDr. R. B., advokátom, W., **2/ Ing. L. S., C.**, **3/ Ing. M. H., T.**, obaja zastúpení JUDr. J. P., advokátkou, M., proti žalovanému: **F. N. M. S. R., T.**, IČO: X. **o zaplatenie 1 360 950,70 eur (41 000 000,- Sk)**, na odvolanie žalobcov aj žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Cbs 51/2005-871 zo dňa 17. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie žaloby **n e p r i p ú ť a** a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Cbs 51/2005-871 zo dňa 17. júna 2010 vo veci samej, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Výrok, ktorým bolo rozhodnuté o zastavení konania vo vzťahu k žalobcovi 2/ a 3/ **z r u ť u j e**.

Odvolanie žalobcu 2/ a 3/ **o d m i e t a**.

Žalobca G. M., spol. s r. o., R., je povinný nahradiť žalovanému na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 963,57 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 7Cbs 51/2005-871 zo dňa 17. 06. 2010 konanie vo vzťahu k žalobcovi 2/ a 3/ zastavil, žalobu zamietol a žalobcovi 1/ uložil povinnosť zaplatiť 85 032,14 eur ako náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobcovia sa žalobou voči žalovanému domáhali vydania bezdôvodného obohatenia, keďže čiastku 41 000 000,-- Sk uhradil žalobca a nie účastníci, ktorí uzavreli so žalovaným zmluvu o predaji podniku č. 51/1992.

Súd mal za preukázané, že žalobcovia 2/ a 3/ súhlasili s preberacím konaním v súvislosti s odstúpením od kúpnej zmluvy č. 51/1992, a tiež že žalobca 1/ uzatvoril s V., a. s., pobočka R., dňa 22. 07. 1992 úverovú zmluvu na sumu 32 310 000,-- Kčs a dňa 31. 03. 1995 úverovú zmluvu na sumu 9 800 000,-- Sk.

Majetok, ktorý po odstúpení od kúpnej zmluvy č. 51/1992 žalovaný získal späť, bol zaťažený úvermi v sume 32 455 225,75 Sk. Ďalej mal súd za preukázané, že prvá splátka kúpnej zmluvy bola uhradená dňa 28. 07. 1992 v sume 32 310 000,-- Sk žalobcom 1/ žalovanému z prostriedkov poskytnutých žalobcovi 1/ V., a. s., B., na základe úverovej zmluvy z 22. 07. 1992. Po odstúpení od kúpnej zmluvy č. 51/1992 žalovaný prevzal okrem iného aj záväzky z úverových zmlúv, ktorými bol M. od uzavretia kúpnej zmluvy zaťažený, a z ktorých bola zaplatená časť kúpnej ceny.

Kúpnu zmluvu č. 51/1992 uzatvorili žalobcovia 2/ a 3/ so žalovaným. Tým, že žalobca 1/ uhradil žalovanému sumu 41 000 000,-- Sk, plnil záväzok žalobcu 2/ a 3/ z kúpnej zmluvy č. 51/1992. Žalobcovia 2/ a 3/ nepreukázali, že by svoje záväzky z tejto kúpnej zmluvy previedli na žalobcu 1/, alebo vložili ako vklad do spoločnosti. Žalobcovia 2/ a 3/ tým, že boli konateľmi žalobcu 1/ a mohli za spoločnosť konať samostatne, vedome svoje záväzky z kúpnej zmluvy č. 51/1992 začali splácať prostredníctvom žalobcu 1/. Žalovaný bol v zmysle § 332 ods. 1 Obchodného zákonníka povinný prijať takéto plnenie, a preto nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného. V danom prípade došlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy, kedy mal žalobca 2/ a 3/ nárok na vrátenie úroku podľa ustanovenia § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak by konanie vo vzťahu žalobcu 2 a 3/ voči žalovanému nebolo zastavené. Preto bola v tejto časti žaloba zamietnutá.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Proti tomuto rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia a aj žalovaný.

Žalobcovia podali odvolanie proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu z dôvodu, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné. V odvolaní uviedli, že prvostupňový súd v pôvodnom rozhodnutí rozhodol aj o nárokoch žalobcov 2/ a 3/, pretože ich zaviazal na úhradu trov konania žalovaného. Napriek tomu prvostupňový súd opätovne konal v novom konaní so žalobcami 2/ a 3/ a uviedol, že o ich nároku rozhodol podľa § 96 ods. 1 O. s. p. Žalobcovia 2/ a 3/ však nikdy návrh späť nevzali, pretože konanie ohľadne ich návrhov bolo už právoplatne skončené. Ďalej upozornili na to, že právna kvalifikácia nároku nie je pre súd záväzná a jeho zmeny nie sú zmenou žaloby. Žalobcovia si žalobou, podanou dňa 26. 09. 1995, uplatnili nárok na vydanie predmetu kúpnej zmluvy alebo alternatívne vrátiť celé plnenie kúpnej ceny s 19% úrokom z omeškania. V ďalších podaniach iba túto sumu špecifikovali, čo neznamenal zmenou žaloby. Ďalej uviedli, že notárskou zápisnicou z 10. 04. 1995 žalovaný odstúpil od zmluvy č. 51/1992 o predaji podniku a ako dôvod uviedol, že splátky platil subjekt, ktorý nebol kupujúcim. Na základe tohto odstúpenia prevzal majetok spoločnosti, ale zaplatenú kúpnu cenu nevrátil, čím mu vzniklo bezdôvodné obohatenie. Skutočnosť, či bola kúpna cena hradená v hotovosti alebo prostredníctvom úveru, nemá žiadny vplyv na posúdenie práva na vrátenie zaplatenej čiastky. Poukázali na to, že súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v prípade úhrady kúpnej ceny zo strany žalobcu 1/ išlo o plnenie za iného v zmysle § 332 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd však neskúmal, či sú na takéto závery splnené zákonné podmienky, pretože dlžníci považovali záväzok na zaplatenie kúpnej ceny za záväzok žalobcu 1/ a nie za svoj záväzok. Keďže súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou zo strany žalobcu, mohol odstúpenie od zmluvy č. 51/1992 o predaji podniku posudzovať ako platné či neplatné. Pokiaľ by posúdil odstúpenie od zmluvy notárskou zápisnicou zo dňa 10. 04. 1995 ako platné, napriek tomu, že kupujúci nemali právo od zmluvy odstúpiť a napriek tomu, že za F. S. konala osoba, ktorá k tomu nebola oprávnená, v takom prípade je žalovaný povinný vrátiť to, čo na základe zmluvy prijal. Žalobca plnil ustanovenia o splácaní splátok kúpnej ceny v dobrej viere, že ho žalovaný považuje za kupujúceho. Pokiaľ by súd posúdil odstúpenie od zmluvy za neplatné a žalobcovi bol napriek tomu odňatý privatizovaný majetok a jeho vrátenie nie je možné, má žalobca nárok na jeho finančnú náhradu. V opačnom prípade by

žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie, minimálne v sume uhradenej kúpnej ceny. Podľa odvolateľov napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu nie je preskúmateľné, pretože z neho nie je zrejmé, ktoré dôkazy zobral do úvahy a ktoré nie a prečo dospel k záverom, ku ktorým dospel.

Navrhli preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil a priznal žalobcom nárok na zaplatenie istiny 1 360 950,70 eur s 19% úrokom z omeškania od 11. 04. 2005 do zaplatenia a trovy konania.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v časti výroku o zastavení konania vo vzťahu k žalobcom 2/ a 3/ voči žalovanému podal odvolanie aj žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo, a preto prvostupňový súd nemal dôvod zastavovať konanie vo vzťahu p. S. a p. H. voči žalovanému. Právoplatné zamietnutie časti žaloby tvorí v zmysle § 159 ods. 3 O. s. p. prekážku „res iudicata“. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v napadnutej časti zrušil.

Podaním zo dňa 23. 07. 2010 žalobca 1/ podľa § 96 ods. 1 O. s. p. vzal svoj žalobný návrh vo veci späť v celom rozsahu z dôvodu, že došlo k uzavretiu Dohody o mimosúdnom urovnaní sporu.

Podaním zo dňa 24. 08. 2010 žalovaný vyjadril nesúhlas so späťvzatím žalobného návrhu, ktorý zdôvodnil podaním zo dňa 16. 09. 2010. Uviedol, že výkonný výbor žalovaného, vymenovaný vládou S. dňa 28. 07. 2010 (ďalej len „nový výkonný výbor“), má podozrenie, že mimosúdnym urovnaním mohlo dôjsť k neoprávnenému obohateniu žalobcu 1/ alebo aj iných osôb. Predchádzajúci výkonný výbor žalovaného svojím konaním spôsobil, že žalobca 1/ mal zaplatený uplatnený nárok aj napriek tomu, že prvostupňový súd jeho nárok celkom zamietol, čo nový výkonný výbor žalovaného nemôže akceptovať. Nový výkonný výbor žalovaného považuje Dohodu o urovnaní za neplatnú, obchádzajúcu zákon a za rozpornú s dobrými mravmi. Mimosúdne plnenie, ktoré žalovaný zaplatil žalobcovi 1/, bolo bez právneho dôvodu. Preto žiada, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil prvostupňový rozsudok ako vecne správny a späťvzatie žaloby nepripustil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, ak už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Späťvzatie žaloby je dispozitívnym úkonom, na ktorý je oprávnený žalobca. Ide o procesný úkon voči súdu, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu, aby sa v konaní nepokračovalo a vo veci meritórne nerozhodlo. Ako vyplýva z ustanovenia § 208 O. s. p., súd späťvzatie žaloby pripustí iba v prípade súhlasu žalovaného. V danom prípade žalovaný podaním zo dňa 24. 08. 2010 oznámil, že so späťvzatím žaloby nesúhlasí. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto pokračoval v odvolacom konaní.

Pôvodní žalobcovia - žalobca v I. rade G. M., spol. s r.o., R., v II. rade Ing. Ľ. S., R. a v III. rade Ing. M. H., R., sa po zmene žaloby zo dňa 30. 08. 2005 v konaní domáhali, aby súd uložil žalovanému v I. rade – F. N. M. S. povinnosť zaplatiť uvedeným žalobcom sumu 152 169 929,44 Sk. Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 7Cbs 51/05–558 zo dňa 13. 09. 2005 rozhodol tak, že žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade istinu vo výške 41 000 000,-- Sk s 19% úrokom z omeškania. Vo zvyšku žalobu zamietol a konanie voči žalovanému v II. rade P. M. a C., s. r. o., P., zastavil. Žalovanému v I. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi v I. rade trovy konania vo výške 2 067 040,40 Sk. V časti náhrady trov konania uvedený rozsudok doplnil rozsudkom zo dňa 05. 12. 2005 tak, že žalobcovi v II. a III. rade uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2 150 797,50 Sk. Z uvedených rozsudkov vyplýva, že nároky, ktoré si v konaní uplatnili žalobca v II. a III. rade voči žalovanému F. N. M. S., ako aj časť nárokov uplatnených žalobcom v I. rade G. M., s. r. o., prevyšujúcich sumu 41 000 000,-- Sk s príslušenstvom, boli zamietnuté. Okrem žalovaného nepodal voči rozsudku odvolanie žiadny z účastníkov. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28. 03. 2007 rozhodol o odvolaní žalovaného tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová